

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

7. Гриньова В.М. Соціально-економічні проблеми інноваційного розвитку підприємств [Текст] // В.М. Гриньова, О.В. Козирева // Монографія.— Х. ВД «ІНЖЕК». — 2006.— 192 с.
8. Княжанський В. Продається “українська ідея”. Без венчурного капіталу інновацій не буде [Текст] // В. Княжанський // День. — 2003. — № 9.
9. Сайт «Корпоративний менеджмент» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.cfin.ru>
10. Зайцев Е. Інновації і капітал [Текст] // Е. Зайцев // Інновації. - 2004. - № 10 (77). - С. 32 - 33.
11. Лазутин Г.И. Современные тенденции развития инновационной деятельности [Текст] // Г.И. Лазутин // Экономика и прогнозирование. — 2003. — № 2. — С. 99 — 113.
12. Москвін С.О. Венчурні фонди інноваційного розвитку [Текст] / С.О. Москвін // Актуальні проблеми економіки.— 2009.— № 2 (92).— С. 88–96.
13. Романішин О.В. Венчурне фінансування інноваційних підприємств Наукові записки. — К.: Києво-Могилянська академія. — 2001. — Т. 19. — Ч. 2. — С. 351–356.
14. Пельтек Л. В. Державне регулювання розвитку венчурного бізнесу в інвестиційній сфері [Текст] // Л. В. Пельтек // Економіка та держава.— 2009.— №3.— С. 77–80.
15. Михайлова Л. І. Інноваційний менеджмент [Текст] // Л. І. Михайлова, С. Г. Турчина // Навч. посібник.— К. : Центр учбової літератури. — 2007.— 248 с.
16. Шушакова Т.В. Поиске бизнес-ангелов [Текст] // Т.В. Шушакова // Коммерсантъ. — 31.05.2007 [Електронний ресурс].— Режим доступу: <http://www.uaib.com.ua/institutes/vench>.

РЕЗЮМЕ

Статтю присвячено розгляду проблем, пов'язаних з розвитком венчурного капіталу в Україні та визначенню напрямів їх усунення.

Ключові слова: венчурний капітал, венчурний фонд, фінансування, розвиток.

РЕЗЮМЕ

Статья посвящена рассмотрению проблем, связанных с развитием венчурного капитала в Украине и определению направлений их устранения.

Ключевые слова: венчурный капитал, венчурный фонд, финансирование, развитие.

SUMMARY

The article is sanctified to consideration of the problems related to development of venture capital in Ukraine and to determination of directions of their removal.

Keywords: venture capital, venture capital fund, financing, development.

ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПРИ ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Хаврова К.С., к.е.н., доцент, ДонНУЕТ імені Михайла Туган-Барановського

Постановка проблеми. Ефективність підприємства в нинішніх умовах ринкової економіки вимагає визначення не тільки цілей і способів для їх досягнення, а ще й вибір інноваційного шляху розвитку. Тобто, керівництву фірм наполегливо рекомендується ретельно продумувати і деталізувати поточні, оперативні та перспективні завдання їх підприємств. Іншими словами, їм повинно розробити цілісну концепцію розвитку свого підприємства, а також його бажану позицію на ринку, тобто, простіше кажучи, визначити стратегію фірми. Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що інноваційний розвиток підприємств значною мірою визначається обраною ними фінансовою стратегією. Підприємства, що приділяють пильну увагу питанням фінансової стратегії, виявляються більш конкурентоспроможними і стійкими. Питання формування фінансової стратегії актуальні як для великих, так і для малих підприємств, як для державних підприємств, громадських організацій, так і для комерційних структур.

Аналіз останніх джерел та публікацій. Питанням використання фінансової стратегії в діяльності підприємств присвячено певну кількість наукових робіт. Активну роботу у висвітленні різних аспектів управління фінансами підприємств ведуть М.С. Абрютіна, Р.А. Алборов, В.Г. Артеменко, А.І. Архіпов, І.А. Бланк, О.І. Боткін, І.Т. Балабанов, В.В. Бочаров, М.В. Беллендір, О.В. Грачов, Л.В. Донцова, Л.А. Дробозина, О.В. Єфімова, А.І. Ковальов, В.В. Ковальов, М.Н. Крейнина, А.К. Осипов, А.Н. Питкін, О.С. Стоянова, А.І. Татаркін, М.М. Треньов, А.Д. Шеремет, та ін. Узагальнення досвіду досліджень у руслі даної проблеми показало, що багато важливих питань залишаються недослідженими і дискусійними, особливо в частині інноваційного розвитку підприємства.

Мета даного дослідження полягає в обґрунтуванні використання фінансової стратегії в інноваційному розвитку підприємств.

Результати дослідження. Інноваційна політика підприємств включає систему заходів щодо селективної підтримки стратегічно важливих секторів виробничо-господарської діяльності. Ці сектори повинні впливати головним чином на економічне зростання, їх структурні перетворення, включаючи інноваційну сферу. Для виявлення пріоритетів інноваційного розвитку підприємств, на наш погляд, необхідно використовувати фінансову стратегію.

Використання фінансової стратегії при інноваційному розвитку підприємств передбачає дотримання певних принципів організації і включає в себе наступне:

- Поточне і перспективне фінансове планування, що визначає на перспективу всі надходження грошових коштів підприємства та основні напрямки їх витрачання;
- Централізацію фінансових ресурсів, їх концентрацію на основних напрямках виробничо-господарської діяльності і формування фінансових резервів, що забезпечують стійку роботу підприємства в умовах можливих коливань ринкової кон'юнктури;
- Безумовне виконання фінансових зобов'язань перед партнерами і розробку обліково-фінансової та амортизаційної політики підприємства;
- Організацію та ведення фінансового обліку, складання фінансової звітності підприємства і сегментів діяльності на основі діючих стандартів.

Також при використанні фінансової стратегії при інноваційному розвитку підприємств пропонується використовувати оптимізаційну модель, яка дозволить спостерігати наслідки економічного зростання підприємства, виявити причини зміни ефективності та виявити їх взаємозв'язок з цільовими установками фінансової стратегії. Крім того, при моделюванні поставлено завдання врахувати і оцифрувати такі фактори, як підприємницький і фінансовий ризики, які визначають умови взаємодії підприємства із зовнішнім середовищем.

Відповідно до логіки дослідження, побудова оптимізаційної моделі використання фінансової стратегії при інноваційному розвитку підприємств передбачає побудову алгоритму, що включає кілька етапів.

На першому етапі проводиться вибір цілей та критеріїв оптимізації. При цьому, на основі розробленої фінансової стратегії, встановлюється ряд стратегічних фінансових цілей і напрямів фінансової політики для координації роботи з планування та контролю виконання фінансових планів на основі розробленої фінансової стратегії.

На перше місце серед цілей фінансової стратегії підприємства часто ставиться досягнення високої ставки рентабельності власного капіталу. Але ця спільна мета є производною від більш конкретних цілей. Е. Хелферт виділяє наступні базові цілі росту компанії: зростання

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

прибутку на акцію, зростання загальної суми прибутку, зростання дивідендів, зростання ринкової ціни акції, зростання величини власного капіталу.

З урахуванням специфіки вітчизняних умов господарювання, важливо використовувати в якості базових цілей інноваційного розвитку підприємств зростання загальної суми прибутку і величини власного капіталу.

Огляд теорії і практики інноваційної політики підприємств дозволяє вважати, що найбільш універсальним результативним показником оцінки діяльності фінансового менеджменту та ефективності фінансової стратегії підприємства є отриманий ним прибуток після сплати відсотків і податків на власний капітал. Таким чином, цільовими стратегічними показниками інноваційного розвитку підприємств виступає максимізація прибутку та ринкової вартості компанії.

На наступному етапі побудови моделі необхідно встановити обмеження цільової функції, що враховують об'єктивні умови інноваційного розвитку підприємств, визначають прийнятний рівень показників і наші цілі дослідження. Найважливішою установкою при формуванні моделі є зниження підприємницького і фінансового ризиків і забезпечення фінансової стабільності, що оцінюється за допомогою критеріїв левериджу. Важливо, що самі по собі показники левериджу є не тільки індикаторами ступеня ризику, пов'язаного з інноваційною діяльністю підприємства, але і дозволяють виділити основні фактори, що визначають ризик.

Інноваційний розвиток підприємства, або бізнесу, під яким розуміється система залучення та використання фондів підприємства та механізм управління цим процесом, моделюється поетапно. Інноваційний розвиток в динаміці розглядається в моделі як комбінація інвестиційних і виробничих рішень, яка створює фінансовий потік від виробничої діяльності, а фінансові рішення впливають на структуру капіталу і зміну середньозваженої вартості капіталу.

Висновок. Таким чином, представлена оптимізаційна модель використання фінансової стратегії в інноваційному розвитку підприємства ілюструє ефект сукупності рішень про інвестиції, виробничу діяльність, використання прибутку, вибору фінансової стратегії. Вона дозволяє робити висновки про зміни і на їх основі прогнозувати різні комбінації виробничої та фінансової діяльності, приймати стратегічні фінансові рішення для максимізації фінансової ефективності діяльності при мінімумі ризику, а також для досягнення поставлених фінансових цілей в довгостроковому періоді.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Балабанов И. Т. Основы финансового менеджмента. Как управлять капиталом? / Балабанов И.Т. – М.: Финансы и статистика, 2001. – 528 с.
2. Бланк И.А. Финансовая стратегия предприятия / Бланк И. А. – К. Эльга : Ника-центр, 2004. – 686 с.
3. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента / Бланк И. А. – в 2-х томах. – К.: "Ника-Центр", "Эльга", 2003. – 379 с.
4. Бланк И.А. Стратегия и тактика управления финансами / Бланк И. А. – К.: МП ИНТЕМЛтд: Изд-во СД АДЕФ – Украина, 1996. – 534 с.
5. Гридчин М. В. Финансовый менеджмент: Курс лекций / Гридчин М.В. – 3-е изд., стереотип. – К.: МАУП, 2004. – 160 с.
6. Стратегии бизнеса: аналитический справочник / Под общей ред. акад.м. РАЕН, д.з.н. Г.Б. Клейнера. – М.: КОНСЗКО, 1998. – 328 с.
7. Хоминич И.П. Финансовая стратегия компаний: Научное издание / Хоминич И. П. – М.: Изд-во Росс. экон. Академии, 2004. – 156 с.
8. Ястремська О.М. Якість формування фінансової стратегії підприємства / О.М. Ястремська, А. В. Гриньов // Фінанси України. – 2006. – № 6. – С. 121-123.

РЕЗЮМЕ

У статті обґрунтовано використання фінансової стратегії при інноваційному розвитку підприємств.

Ключові слова: фінансова стратегія, інноваційний розвиток, оптимізаційна модель, виробничо-господарська діяльність, прибуток.

РЕЗЮМЕ

В статье обосновано использование финансовой стратегии в инновационном развитии предприятий.

Ключевые слова: финансовая стратегия, инновационное развитие, оптимизационная модель, производственно-хозяйственная деятельность, прибыль.

SUMMARY

The paper justified the use of financial strategy in the innovation development of enterprises.

Keywords: financial strategy, innovative development, optimization model, production and economic activity, income.

О СИНЕРГИЧЕСКОЙ СВЯЗИ ИННОВАЦИЙ С ПРОЦЕССАМИ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ПРОМЫШЛЕННЫХ ЛОГИСТИЧЕСКИХ СИСТЕМ

Хвостиков К.Л., аспирант, ДонНУ

Понятие синергической связи входит в научный лексикон кибернетики и общей теории систем, при этом оно соотносится с базовым понятием синергии, как вариант - синергетики, вследствие чего иногда подразумеваемая этим понятием связь именуется синергической. Не вдаваясь в терминологические нюансы, гораздо важнее будет указать на то, что синергическая связь становится проявлением действия одноименного закона организации – закона синергии, который утверждает: совокупность элементов организована, если ее потенциал больше суммы потенциалов входящих (включенных) в нее элементов по отдельности. [1]

В контексте системной организации синергическая связь определяется как связь, которая при кооперированных (совместных) действиях независимых элементов системы обеспечивает увеличение общего эффекта до величины, большей, чем сумма эффектов этих же элементов, действующих независимо. Следовательно, это усиливающая связь элементов системы. [2]

Научное обоснование идеи синергической связи инновационных решений в коммерции и логистике предполагает, что вводится ряд постулатов, первым из которых утверждается: независимое развитие коммерции и логистики при сохранении ими своих предметных областей не отвечает необходимости принятия целесообразных решений. Применительно к производственному предприятию коммерция - это сфера бизнеса с вполне определенным составом бизнес-процессов, обобщаемых понятиями: снабжение (закупка) и сбыт (реализация); логистика - это способ ведения бизнеса, обеспечивающий оптимальное развитие бизнес-процессов. Их единство достигается через управление, современная тенденция которого выражена переходом от управления объектами к управлению процессами.

В рамках процессного управления связь коммерции и логистики обнаруживается на «линиях стыковки»: управление сделкой (коммерция) ↔ контрактная логистика (логистика); управление коммерческой деятельностью (коммерция) ↔ управление цепями поставок (логистика) и др.

Коммерция определяет поле деятельности и одновременно задает рамки, в которых получает развитие логистика, но не ограничивает их. Сферой применения логистики рассматриваются не только процессы снабжения и сбыта, составляющие коммерческую деятельность предприятия по производству того или иного продукта, а воспроизводственный цикл соответствующего товара в последовательности стадий, включая процесс производства, а также выходящие за рамки деятельности конкретного предприятия-производителя процессы разработки продукта, потребления и утилизации - этим формируются предпосылки для развития логистики в ее интегрированной форме.

Второй постулат гласит: при оперировании понятием синергической связи априори предполагается применение системного подхода к организации коммерции и логистики. Системный подход требует того, чтобы и коммерцию, и логистику рассматривать как совокупность